

Sygn. akt V CSK 630/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku A. M. B. i J. B.
przy uczestnictwie X. B., H. B. i K. B.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców i uczestniczki K. B.
od postanowienia Sądu Okręgowego w J.
z dnia 17 grudnia 2015 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawców i uczestniczki K. B. na rzecz uczestników X. B. i H. B. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie »zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi na potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących wątpliwości oraz oczywistej zasadności.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Skarżący nie precyzują w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej, jakich przepisów wykładnia w ich ocenie budzi wątpliwości. Zmierzają jedynie do tego, aby Sąd Najwyższy wskazał, jakie stany faktyczne mieszczą się w ramach przyjętego w orzecznictwie pojęcia „zamanifestowania władztwa na zewnątrz”. Z pewnością tak sformułowany wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej nie zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy uznał, że posiadanie wnioskodawców nie miało charakteru posiadania samoistnego, gdyż ich władztwo nie zostało wykazane wobec osób trzecich. Podniósł przy tym przykładowo, jakie to okoliczności mogłyby świadczyć o takim posiadaniu (np. opłacanie podatku od spornej części nieruchomości). W tej sytuacji wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej należy uznać jako sformułowany abstrakcyjnie i oderwany od poczynionych w sprawie ustaleń.

Szczegółowa analiza treści skargi kasacyjnej nie prowadzi do wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona, tym bardziej, że wśród podstaw kasacyjnych znajdują się niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym zarzuty dotyczące ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 398¹ § 3 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contr ario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

l.n